

DE **DIANA-FLORINA COSMIN**
REDACTOR-ŞEF

Roşu

über alles

Fără a fi vreo sportivă înrăită, Olimpiadele m-au fascinat dintotdeauna. Ideea unei medalii obținute „împotriva tuturor”, la capătul unor luni și ani de pregătire intensă, mi-a părut mereu cea mai frumoasă și neîntinată semnificație a cuvântului „victorie”. Și, mai ales într-o lume dominată de percepții, de nuanțe și de lucruri pe jumătate spuse și pe jumătate subînțelese, olimpismul părea că dă mereu măsura clară și obiectivă a lucrurilor: într-o anumită zi, la o anumită oră, la o fracțiune de secundă, doar unul putea fi cel mai bun. Totuși, citind de-a lungul timpului despre spiritul olimpic, am descoperit o încântătoare anomalie, la care mă întorc de fiecare dată în momentul meu preferat din an, martie, când am parcă mai multă poftă ca oricând să arunc în cel mai îndepărtat colț al dulapului hainele închise la culoare și să mă îmbrac în mult, mult roșu. Deloc întâmplător, în martie mă simt mereu mai plină de viață, mai entuziastă și mai admirată decât de obicei și, deși îmi port hainele roșii din vocație și plăcere sinceră, oamenii de știință au descoperit o explicație mult mai pragmatică a stării mele de spirit. Fie în martie sau în orice altă lună, roșul este - dovedit fără drept de apel - un steroid psihologic.

Astfel, conform unui studiu făcut de sociologii americani pornind de la Jocurile Olimpice de la Atena, din 2004, concluzia a fost clară: sportivii îmbrăcați în roșu au câștigat mai multe medalii decât cei în albastru sau în alte culori, inclusiv acolo unde șansele erau milimetric egale. Concomitent, și simpatia publicului s-a dovedit a fi mult mai mare în raport cu aceștia dintâi. Doar o coincidență? Aprofundând acest caz, americanii au dat verdictul: roșul nu ne face doar mai atractivi în ochii celorlalți, ci ne dă și mai multă forță și siguranță de sine, îmbunătățindu-ne în mod concret performanțele. Deși abia acum este susținută științific, concluzia nu este nicidecum nouă, încă din cele mai vechi timpuri roșul fiind simbolul distincției și al superiorității subtile. Cei mai puternici bărbați din Roma Antică se numeau „coccinati”, în traducere liberă „cei care poartă roșu”, pentru că se deosebeau de plebei prin veșmintele de culoare roșu-aprins. Până în ziua de azi, vedetele pășesc pe covorul roșu, în timp ce mulțimea îi aclamă de pe trotuarele gri. Mantiile regale din basme sunt mereu de culoare roșie, iar femeile îmbrăcate în această culoare au ținut mereu copertile revistelor, au inspirat melodii și au dominat scene legendare din filme, de la „Pe aripile vântului” până la la „Pretty Woman”.

Încerc să-mi aduc aminte de constatarea americanilor ori de câte ori e mohorât afară și vreau să-mi schimb instantaneu dispoziția sau pur și simplu când am o zi foarte bună și vreau s-o fac și mai bună, simțindu-mă puternică și încrezătoare. Și, mai ales în luna dominată de această culoare, am face bine să profităm de toate nuanțele de roșu și alb care ne înconjoară, lăsând acest „steroid” inofensiv să ne influențeze în mod pozitiv starea de spirit. Să „parcăm” mai des negrul în dulap și să purtăm, în fiecare zi, măcar un mic accesoriu de culoare roșie. Nu pentru cei din jur, ci în primul rând pentru noi înșine. Nu costă nimic și, chiar dacă n-o să ajungem să câștigăm vreo Olimpiadă, am putea câștiga mai ușor micile bătălii zilnice ale vieților noastre. ■